

*Najvyšší súd
Slovenskej republiky*

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky Mgr. E. P. bytom L., v dovolacom konaní zastúpenej JUDr. J. V., advokátkou v H., proti odporkyni Z., o neplatnosť rozviazania pracovného pomeru výpoveďou, o dovolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 26. novembra 2009, sp. zn. 8 Co 56/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 26. novembra 2009, sp. zn. 8 Co 56/2009, o d m i e t a .

Odporkyni n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove (na odvolanie navrhovateľky) potvrdil zamietajúci rozsudok okresného súdu v Humennom z 18. decembra 2008, č. k. 15 C 26/2008 – 92 (vo veci samej) a vo výroku o náhrade trov konania ho zmenil tak, že navrhovateľke uložil povinnosť nahradiť odporcovi (alebo do rúk jeho právneho zástupcu – Mgr. P. D.) trovy konania v sume 488,62 eur do troch dní. Rovnako, ako súd prvého stupňa dospel k záveru,, že návrh nie je dôvodný, lebo výsledkami vykonaného dokazovania bolo preukázané, že boli splnené všetky zákonné dôvody pre skončenie pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie navrhovateľka, ktorá navrhla, aby dovolací súd rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci samej zmenil a určil, že výpoveď, ktorú jej dal odporca 19. júna 2007 je neplatná a aby žalovanému bola uložená povinnosť nahradiť jej trovy konania, alebo aby dovolací súd predmetný rozsudok dovolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dôvodila tým, že konanie je postihnuté vadou podľa § 237 O. s. p. a že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. a/, písm. c/ O. s. p.). Trvala na názore vyslovenom v priebehu súdneho konania, že rozdelenie počtu hodín matematiky medzi dve učiteľky v súvislosti s návratom Ing. Ž. z materskej dovolenky nie je organizačnou zmenou, ale len bežným aktom riadenia. V konaní odporkyňa nepreukázala, že v čase vydania rozhodnutia č. 74/07/2007 zo 6. 6. 2007, (kedy ešte neboli rozdelené úväzky ostatných učiteľov, ani rozsah hodín na školský rok 2007/2008), sa pre zamestnávateľa stane nadbytočnou. Aj v prípade, ak by išlo organizačnú zmenu, nie je medzi ňou a jej nadbytočnosťou príčinná súvislosť. Rozdelenie počtu hodín matematiky z dôvodu klesajúceho počtu žiakov a návratom Ing. Ž. z materskej dovolenky taktiež nie je v príčinnej súvislosti s jej nadbytočnosťou. Zdôraznila tiež, že výpoveď nebola relevantným spôsobom prerokovaná so zástupcami zamestnancov a uviedla, že sa nemohla ani vyjadriť ku kráteniu finančných prostriedkov v nadväznosti na klesajúci počet žiakov v školskom roku 2007/2008, ktorý odporca použil ako dôvod vedúci k výpovedi.

Odporkyňa sa v dovolacom konaní nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) najskôr preskúmal vec z hľadiska prípustnosti dovolania a zistil, že dovolanie v predmetnej veci smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Je prípustné proti každému rozhodnutiu

odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. a proti rozsudku odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 238 O. s. p.

V predmetnej veci dovolanie v zmysle ustanovenia § 238 ods. 1 O. s. p. nie je prípustné, lebo odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa nezmenil, ale ho potvrdil. Dovolanie nie je prípustné ani v zmysle druhého odseku ustanovenia § 238 O. s. p., lebo v tejto veci neexistuje rozhodnutie dovolacieho súdu, ktoré by predchádzalo vydaniu dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, a ktoré by súčasne obsahovalo právny názor dovolacieho súdu na vec, ktorá je predmetom súdneho sporu; teda, nie je splnená podmienka, ktorú ustanovenie § 238 ods. 2 O. s. p. predpokladá. Prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť ani z ustanovenia § 238 ods. 3 O. s. p., keď odvolací súd vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku nevyslovil prípustnosť dovolania pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O. s. p.).

Keďže v predmetnej veci nejde o žiadnu z možností prípustnosti dovolania vyplývajúcich z tohto zákonného ustanovenia, dovolanie podľa neho nie je prípustné. Bolo však povinnosťou dovolacieho súdu zaoberať sa podmienkami prípustnosti dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O. s. p., kedy je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (t.j. tak proti rozsudku, ako aj proti uzneseniu), ak v konaní došlo k procesným vadám vymenovaným v tomto zákonnom ustanovení pod písmenami a) až g). Takouto vadou je aj odňatie možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), na ktorú poukazovala navrhovateľka. Za takúto vadu treba považovať taký postup súdu, v dôsledku ktorého účastník konania nemôže uplatňovať tie procesného práva, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva na ochranu jeho práv a právom chránených záujmov.

Iný názor navrhovateľky na organizačnú zmenu v predmetnej veci s dôrazom na tvrdenie, že rozdelenie počtu hodín matematiky medzi dve učiteľky v súvislosti

s návratom Ing. Ž z materskej dovolenky nie je organizačnou zmenou, ale len bežným aktom riadenia, ako aj jej hodnotenie z hľadiska nesplnenia predpokladov pre výpoveď, nie sú podmienkami prípustnosti dovolania, ale ich možno podriadiť len pod dôvody dovolania v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 O. s. p., ktoré samé osebe nezakladajú aj prípustnosť dovolanie v zmysle ustanovenia § 238 a 237 O. s. p. V dovolacom konaní nemožno preskúmať hodnotenie dôkazov vykonaných nižším súdom, lebo dovolací súd dokazovanie nevykonáva (§ 243a ods. 2 O. s. p.) a nemôže tak iba na základe spisov preskúmať správnosť hodnotenia dôkazov súdom, lebo si nemôže pre svoje rozhodnutie zabezpečiť rovnaké podklady a predpoklady doplnením alebo zopakovaním dokazovania, aké mal súd, ktorý dôkazy hodnotil (Rc 42/1993). Navrhovateľka nebola vylúčená zo žiadneho procesného úkonu; mala tak riadnu možnosť uplatniť všetky svoje procesné práva, ktoré jej právna úprava priznáva a prostredníctvom svojich úkonov mala možnosť pôsobiť na výsledok súdneho konania. To platí aj o jej tvrdení, v zmysle ktorého sa nemohla vyjadriť ku kráteniu finančných prostriedkov v nadväznosti na klesajúci počet žiakov v školskom roku 2007/2008(č. l. 54). Z obsahu spisu je totiž zrejmé, že na jej žiadosť bolo pojednávanie zo 16. 10. 2008 odročené, práve preto, aby sa k tomuto podaniu mohla vyjadriť. V súvislosti s rozsahom vykonaného dokazovania treba uviesť, že rozhodovanie o tom, ktoré z navrhovaných dôkazov budú vykonané, patrí výlučne súdu (§ 120 ods. 1 O. s. p.), preto skutočnosť, že neboli vykonané všetky dôkazy navrhované účastníkmi konania, nezakladá prípustnosť dovolania.

Kedže dovolanie v predmetnej veci nie je prípustné v zmysle ustanovenia 238 O. s. p. a dovolací súd nezistil žiadnu podmienku jeho prípustnosti ani podľa ustanovenia § 237 O. s. p., dovolanie bolo treba v zmysle ustanovenia § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietnuť.

Dovolací súd v dovolacom konaní úspešnej odporčkyni nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní mu žiadne trovy (§ 243b ods. 5, v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. júna 2010

JUDr. Daniela Švecová, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Hrčková Marta